

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.319 van 4 november 2013
in de zaak A. 208.133/X-15.374.**

In zake : 1. Koen VAN LIEFFERINGE
 2. de NV KOVAL
 3. de BVBA STARSPORT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bram Vandromme
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 Walle 113
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de PROVINCIE OOST-VLAANDEREN
2. het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Paul Aerts
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Coupure 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen :

1. de NV LUKONA
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Carina Van Cauter
 kantoor houdend te 9552 Herzele
 Pastorijstraat 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de STAD GERAARDSBERGEN

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 februari 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 5 september 2012 van de provincieraad van Oost-Vlaanderen tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: PRUP) “Afbakening kleinstedelijk gebied Geraardsbergen” en van het besluit van 7 december 2012 van de Vlaamse

minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport waarbij dit PRUP wordt goedgekeurd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 september 2013.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bram Vandromme, die verschijnt voor de verzoekende partijen, Kaat Van Keymeulen, juriste, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Inneke Bockstaele, die *loco* advocaat Paul Aerts verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Jurgen De Staercke, die *loco* advocaat Carina Van Cauter verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomst

3. De nv Lukona, die uiteenzet eigenaar te zijn “van diverse percelen die vallen onder het bestreden PRUP, en met name onder het deelplan Unalsite”, en de stad Geraardsbergen vragen in het kort geding te mogen tussenkomen.

Er is reden om op hun verzoek in te gaan.

IV. Feiten

4. Het op 5 september 2012 definitief vastgestelde en op 7 december 2012 goedgekeurde PRUP “Afbakening kleinstedelijk gebied Geraardsbergen” behelst een:

- deelplan Grenslijn;
- deelplan Geraardsbergen Noord;
- deelplan Specifiek bedrijventerrein voor kleinhandel langs de N42;
- deelplan Regionaal bedrijventerrein Schendelbeke Oost;
- deelplan Unalsite; en
- deelplan Natuurgebieden Molenbeekvallei.

De eerste en tweede verzoekende partijen zijn elk eigenaar van twee percelen, gelegen binnen de omschrijving van het deelplan Grenslijn en in de onmiddellijke nabijheid van het deelplangebied Specifiek bedrijventerrein voor kleinhandel langs de N42. De derde verzoekende partij baat de winkel Go Sport in het centrum van de stad Geraardsbergen uit en ligt binnen de afbakening van het kleinstedelijk gebied.

V. Ontvankelijkheid

5. De tweede verwerende partij en de eerste tussenkomende partij formuleren excepties met betrekking tot het belang van de verzoekende partijen en het voorwerp van het beroep.

Een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid dringen zich alleen op indien aan de grondvoorwaarden voor een schorsing voldaan mocht zijn, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is.

VI. Grondvoorwaarden voor een schorsing

6. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden beslist onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan opleveren.

VII. Grondvoorwaarde van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting van de verzoekende partijen

7. De eerste en tweede verzoekende partijen zeggen op het punt te staan “een exploitatie voor grootschalige kleinhandel” te starten. Zij verwijzen daartoe naar het feit dat hun percelen zullen worden opgenomen in een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Bedrijventerreinen voor grootschalige kleinhandel”. In dit licht menen de eerste en tweede verzoekende partijen “een belangrijk ernstig commercieel en concurrentieel nadeel” te lijden “door de diverse kleinhandelszones, verspreid over de stad Geraardsbergen en mede ingekleurd via huidig bestreden PRUP”. Er blijft geen ontwikkelingsruimte meer over voor hen. Daarnaast is er nog het financiële nadeel aangezien de komst van de onwettige kleinhandelszones waarin de bestreden beslissingen voorzien, tot gevolg zal hebben dat een overaanbod aan kleinhandel wordt geschapen en dat potentiële huurders van de eerste en tweede verzoekende partijen naar een andere kleinhandelszone zullen trekken.

De derde verzoekende partij, die in het centrum van Geraardsbergen de winkel Go Sport uitbaat, ondervindt dezelfde nadelen. Dit

wordt, volgens haar, bevestigd door de Procoro die immers het gevaar van concurrentie van het geplande retailcenter op de Unalsite, voor het kernwinkelapparaat, “reëel” noemt.

De betrokken nadelen heten erg moeilijk te herstellen: de bestemmingswijzigingen kunnen op heden al worden uitgevoerd; eenmaal de diverse kleinhandelscomplexen, zoals bijvoorbeeld gepland in het deelplan Specifiek bedrijventerrein voor kleinhandel langs de N42 evenals in het deelplan Unalsite, gerealiseerd zijn, is het voor de verzoekende partijen zo goed als onmogelijk om ze nog te doen verdwijnen.

Beoordeling

8. Gelet op artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’ is het met het oog op een schorsing vereist dat het (enig) verzoekschrift een uiteenzetting bevat van de feiten die vermogen aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, en dat daarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen.

9. Ofschoon de verzoekende partijen alle drie in essentie een commercieel en een concurrentieel nadeel doen gelden, beroept alleen de derde verzoekende partij zich erop effectief reeds een handel uit te baten.

Nadere bijzonderheden deelt die partij evenwel niet mee, noch over haar handel, noch over haar globale financiële situatie, noch over de precieze weerslag die ten gevolge van de bestreden beslissingen op het een en het ander mag worden verwacht. Zonder meer ontbreekt elk concreet en verifieerbaar gegeven. In dat verband weze opgemerkt dat een “reëel” nadeel niet *ipso facto* ook een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel uitmaakt.

Het is de Raad van State aldus niet mogelijk het nadeel van de derde verzoekende partij als ernstig in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in te schatten, laat staan nog als moeilijk te herstellen.

10. Het gebrek aan overtuigende elementen is niet minder wat de twee andere verzoekende partijen betreft.

Zij beweren op het punt te staan “een exploitatie voor grootschalige kleinhandel” te beginnen en verwijzen daartoe louter naar de toekomstige herbestemming van hun percelen tot bedrijventerrein voor grootschalige kleinhandel. Vooralsnog overstijgt die bewuste exploitatie evenwel niet het niveau van een wensdroom en komt het betrokken nadeel voor gesteund te zijn op een al te hypothetische premisse.

Voorts argumenteren zij dan wel dat de bestreden beslissingen voor hen geen ontwikkelingsruimte overlaat doordat ze een overaanbod aan kleinhandel creëren en doordat hun “potentiële huurders” naar elders zullen trekken, maar meer dan een blote bewering is het niet.

Zoals de tweede verwerende partij terecht opmerkt, doen overigens de eerste en tweede verzoekende partijen zelf hun nadeel relativeren, namelijk waar zij, met een verwijzing naar hun stukken, in een vierde middel doen gelden dat de bestreden beslissingen het gelijkheidsbeginsel schenden doordat ze niet ook de terreinen van de eerste en de tweede verzoekende partijen opnemen in het gebied van het deelplan Specifiek bedrijventerrein voor kleinhandel langs de N42.

11. Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoekende partijen in gebreke blijven om met een minimum aan concrete en toetsbare gegevens inzichtelijk en aannemelijk te maken dat zij ten gevolge van de bestreden beslissingen een nadeel dreigen te ondervinden dat als én ernstig én moeilijk te herstellen kan worden aangezien.

Aldus is tenminste een van de cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing niet vervuld. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing in haar geheel te verwerpen.

BESLISSING

1. De verzoeken van de nv Lukona en de stad Geraardsbergen tot tussenkomst in het administratief kort geding worden ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vier november 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust